

Tập ghi Huy Phóng

Không biết ngày xưa có ai đó nấu kinh nghiệm vỗ chuỷn ăn cơm có thể phát biếu vỗ ba cái nhút trên đĩa này là “ăn cỗ mì Tàu, ở nhà Tây, lợn vỗ Nhút”. Người Việt Nam mình đã hóng đĩa hai cái sốt nhút là ăn cỗ mì Tàu, ở nhà Tây. Trước đây, một nghìn năm trước giờ đây có ngôn ngữ, phong tục của riêng mình, nhưng cái vỗ ăn cỗ mì Tàu thì vào hồn trong máu huyệt khó có thể bỏ được. Nhưng cái gì đã có hóng ngày rồi thì hồn trộn thành bình thường, không còn cái sốt nào.

Đông bào mình nhút là lợn ngoái, lợn vào cái vùng nhút quen Cam này, thì cỗ mì Tàu đã thành chuỷn thường, nấu khi ngon i ăn quên mình đang ăn món ăn cỗ a ngoái quen. Đông hóng Việt Nam vào nhút ngày cuối tuần, vỗn sáng “tôm sú mì Hóng Kông”, trước “xôi cỗ Quang Đông” rồi đi dọc tiệm cỗ i, nào xúp vi cá, vỗt Béc Kinh, cỗ mì chiên Đông Châu, chan chát nhút đĩa danh cỗ “Trung Quốc vĩ đại”, tuy đầy đùu mỡ, lợm cholesterol nhút cũng không dứt ra đĩa. Béng chít là đĩa nay, chít a cô dâu chú rể nào dám làm mệt cuộn cách mảng đãi khách ăn tối mệt nhặt hàng vỗi thóc ăn Việt, hiền nay có 80% tiếc cỗ i là Tàu, 20% còn lợi là Tây hay Mì. Các cỗ ông, cỗ bà đĩa cỗ mì đi ăn cỗ i là nhà hàng Tây, đùu kêu là ăn không no, không hốp khứu, nhút nứu đĩa cỗ i đãi tiếc cỗ i béng chít giò, chít o tôm hay bánh canh thuần túy Việt Nam thì hồn khách ăn lợi chê cái nhà mì cỗ i này thuần loài bén xén, hà tiễn. Cuối cùng ngày lành tháng tốt gì cũng do mì y ông chít nhà hàng Tàu lo tiếc cỗ i quyết định, cha mì đĩa cỗ i đâu phổi ngói đó. “Ăn cỗ mì Tàu” đâu còn sốt nào, ví nhút bén đĩa cỗ mì liên tiếp luôn hai cái tiếc cỗ i vào mệt cuộn thì đây là mệt cúc hình không hồn không kém.

Chúng ta lợi có mệt trăm năm béo đỡ hốp giò cỗ mì Tây, không phổi ai cũng có cỗ hến đĩa cỗ “ở nhà Tây”, nhút quen thết nhà Tây thua xa nhà Mì. Ngay trong thết nhà Tây đỡ hốp thì cái nhà cỗ u cũng phổi ngói xém, mà vỗ trí cái nhà cỗ u phổi cách xa nhà lợn hàng trăm thết. Ai đã qua thết đỡ cỗ a Tây mì thết “ở nhà Tây” không sốt gì. Chúng tôi chít a đỡ n dinh cỗ cỗ a béo giàu sang, trộn giò nhút nhặt nhà cỗ a cỗ a béo trung lợu thì quá chít hốp, phổi chặng vì nứi thết đỡ đĩa hốp ngói đông. Trước vỗ vội nhút nhặt ngôi nhà Mì rải mì thết cái tiếc n nghi và vỗi c sinh sốt trong mệt ngôi nhà Mì phổi là cái sốt nhút vỗ “ở”. Bây giờ nhà Tây không béo nhặt nhà Mì, mà chúng ta lợi đĩa cỗ “nhặt Mì”, trước đó lợi đĩa cỗ ăn cỗ mì Tàu, trong ba cái sốt chúng ta đã có đĩa cỗ hai rẽ.

Chuỷn còn lợi là chuỷn “lợn vỗ Nhút”, lợn vỗ Nhút có sốt không? Nứu bén quan niêm rỗng “chít là chúa vỗ là tôi” thì bén nêu rõ ra mệt cỗ hến đĩa làm chít thết mệt ngói phổi nứi Nhút. Tôi chít ghi lợi thết đĩa khoét ng thết niên 1960, 1970, còn vỗ sau này, phổi nứi Nhút không còn là “tôi” nứa, nhút phổi i còn tranh đùu dài dài may ra mì i thoát đĩa cỗ nh chèn ép, coi rẽ phổi nứi cỗ a ngói i đàn ông Nhút. Béng chít là ông tân Thủ Tướng Nhút Taro Aso, ngày 24 Tháng Chín mì i đây đã trình diễn nứi các cỗ a ông vỗ i mệt cái béo mì i nghe qua thết rẽ t kít quái, rẽ t coi thết phổi nứi, đó là Béng “Nam Núi Bình Quyết” do cô hay bà Yuko Obuchi làm béo trộn. Điều đó đã xác nhút là hiền nay rẽ i nứi c Nhút, đàn bà vỗn còn đi sau đàn ông mệt hai béo c nhút nhút hình nh nh mà chúng ta thết trên đĩa cỗ “Nhút thuần trộn”, vì đàn bà đi sau đàn ông mì i là con nhặt giòng giỗi, có danh giá.

Ở Nht, ph n luôn luôn nhn nam gii. Trong trng hc nam sinh bao giờ cng co v ln lt trong khi n sinh lun lun chu phn thit, không bao giờ tranh ci d thng th, thi quen ny dnh hngh dn cuc sống gia đnh khi các em ln ln. Ở công s, thì ngay nhngh ngi dn ng có chc v thp nh lao công, tài x cng không có v g là nhn nhngh, l php di vi ngi thiu n dt nghiệp di hc, gi nhngh chc v cao hơn. Trong cuộc sống gia đnh, ch nhngh ngi dn ng s v mi v nh sau gi bi s, cn nhngh dng trng ph khc thi di thng ra qun ru, nhu nht say sa, ckhi gn na đm mi v dn nh. Ở nha ngi dn bà dt lo cm nc cho con cái, cho con di ng. Ngi v ch chng v, cui du cho tht su, qu gi lo ci giy lt v cho chng, du chng vào phng tm, trong khi áo qun mi d thy dt sn sng. Nu ng chng ci ma thi dt sn sng xô chu, lo lau chi. Trong gia đnh thng v con ăn trc, chng dng ba sau. Khi ci tiếc tng thi mm dn ng, dn bà riêng, mm dn ng lc no thc ăn cng nhu, tt hn li cđr ru kèm theo.

Có l cng nhngh ngày xa  nc ta, ngi v lo ht việc trong gia đnh, ngi dn ng ra ngoài làm việc, đem tin v và pht tin ch mi ngày cho v. Ngi v không bit lt chng bao nhiu và không bao giờ dt cu hỏi v tin bc vi chng.

Nu nhngh ngi v Nht theo li ny, th hiện nay ngi dn bà Vit cng không km g và cung cách và s phn. By gi, cng nhngh bn Nht thi trc, ch c dn ng s v mi mt v nh sau gi tan s, cn nhngh các bc “ho hn”, “anh hng” thi phi theo bn bra qun nhu, do đó ngày nay k ngh nhu nht trên hp, trong tra đnh, tu qun tr nt tng bng “trm hoa đua n”, không phi ch  Saigon mà n r khp các lng xóm xa xôi. V ci th bun thung bng, du ch cuối xm, nhngh ng chng vn lt khch hàng quen ca nhngh qun nhu, thanh lu, lt quan tm dn việc gia đnh hay con cái. Do vậy, trong mt ci quảng cáo “bn gi” ra ngoi quốc trc đy, ngi ta dt nu ln khuyết đm ca ngi dn ng Vit Nam lt bng, không biết lo cho gia đnh, lu lu cn “thng cng tay, h cng chn” vi v nh.

Trong khi  M, dn ng ch dược xp sau chó mo, thnh thong phi ra chn bt, ht bi, lm vn, thi  Việt Nam ngày c “thi m ca”, dn ng di lm v nm dc bo, hay xem truyn hnh hay  ngoi qun nhu. Do đó, nhu dng my ru  M cm thy b thit thi, trong khi không c du kin lm ch mt doa hoa anh do thi tm thi s hu mt bng bp, v ly v Việt Nam, lt ra thi trong tuần trng mt cng dược d thia, ru cn ngi rt, n thm ch cng ci ngi dt, dược lm “cha” mt thời gian.

Ch tiếc l  Nht dt ci B “Nam N Bnh Quyn” d di cho dân bà ln ngang tm vi dn ng, nhngh  Việt Nam vn cha ai ci sng kin lp ra mt ci b no d tranh du cho dân bà khi b dm nhc, khi b bn ra nc ngoi lm dm hay lm v ngi ta. Chng qua li v nc Nht ngày xa coi r dn bà nhngh không h coi r danh d ca dn tc v t quc. Mt chuyn tu d, mt chiếc cu gy cng di cho hi s ra đi trong trch nhm ca nhngh vin chc lin h, không phi ci nhngh việc tn hi ty tri cho quốc gia mt khn nn vn nhngh ni ni, ci ci bm ly ci gh.

Ci b mang tn “Nam N Bnh Quyn” trong tn chnh ph Nht ci th lm cho chúng ta bt ci với ý nghi xem thng, nhngh dng thi chúng ta cng nhn thy s can dm v lt

thì n cõa ngõi Nhѣt, truy n th ng coi r  đ n b  t  đ i ông cha, ch a s a đ i đ c trong thành ki n của con ng i, đang đ c c  g ng s a đ i b ng nh ng bi n ph p hành chính, đó là công việc của cái b  m i, có v  l  th ng này.

Còn ng^o i Vi^t chung ta ngày x^a a cho vi^c “l^y vⁱ Nh^t” là sung s^o ng hⁿ h^o quan ni^m l^y vⁱ Nh^t thì d^o c h^u u h^o, d^o c ph^c vⁱ h^t mình. H^o kh^ong bao giⁱ th^y d^o c vⁱ là ng^o i b^u n d^o ng, là ng^o i chia ng^t x^a b^ui, c^ung x^ay d^o ng m^{ai} m^{ai} gia đⁱⁿh và nu^oi d^o y con c^{ai}. Ng^o i ta ca t^ong vi^c “l^y vⁱ Nh^t” ch^ong qua là n^oi d^on th^{an} phⁿ nô l^o, ph^c c^ut^ung c^oa ng^o i d^{an} b^a, v^a a là nô t^o, v^a a là d^o giⁱ quy^t sinh lý cho ng^o i d^{an} ông, v^a a là c^{ai} m^{ay} d^o s^on xu^t ra nh^ong d^o a con n^oi d^oi. Trong khi đó ng^o i d^{an} ông l^oi h^anh diⁿ là ông “ch^o”, ông “ch^uá” có quyⁿ s^o d^ong, sinh sát mà ng^o i vⁱ là k^o t^oi d^oi. T^oc l^o “l^y h^u” c^oa ng^o i Vi^t Nam ngày x^a a d^a d^oa bao nhiêu ng^o i d^{an} b^a, t^ong là có m^ut t^om ch^ong, nh^ong th^{an} phⁿ h^o kh^ong kh^{ac} gⁱ m^ut k^o t^oi t^o, v^a a ph^c vⁱ gia n^ong, v^a a h^u u h^o ch^ong và “nàng h^u” d^oi vⁱ i ng^o i vⁱ c^o trong nh^oà c^ung ch^ong kh^{ac} chi m^ut “con l^o”.

Có lòi trên đồi này đi tìm một người vui theo đúng nghĩa của nó khó, còn đi tìm một kẻ tội lỗi là chuyen dồn. Người xóm lối cho rằng “tìm tri kinh nỗi buồn bè là điều u ám, tìm tri kinh nỗi vui chung là điều u khổ kiêm, tìm tri kinh nỗi vua tôi là điều u không tiếng...” Nhưng ai tìm được sự tri kinh nỗi niềm vui xem nhau là người chung đùi đùi hồn phúc.

Một triết gia đồng phỏng cho rằng người viết hoàn hoà là người viết biết: lúc thì đóng vai một người mập, lúc thì chét, lúc thì em, lúc thì béo và lúc thì là kẻ tội tặc. Cái thói cưa nhứng bô o chúa đã qua, quan niệm “chém Chúa và tội” cũng đã lịc hửu. Thôi thì cưa ăn cùm Tàu, ở nhà Mập cho sung sướng tẩm thân, nhứng có lìu nên gút râu cái tết tưng “lì y và Nhứt”. Một cách đây vài chục năm thôi, có nhứng người đàn bà Việt Nam đã quay gót cùi giày, lịt vú cho chém, cho nhử vú y là người và nhu mì, đầm đang, không khác gì cung cách cưa nguyễn và Nhứt. Số ích kỉ, trộch thênh, chém biết yêu béo thân đã làm cho nhứng ông “chém” chém hành xéo không khác gì kẻ thù tinh.

Chuyện “nam nô bình quyền” coi vây mà không phải là thắc hin.